

JUBILEJ TOZDA TRBOVLJE

Mislím, da se spoštovane sodelavke in sodelavci, lahko s ponosom ozremo na prehojeno pot. Bilo bi neresnično in prelepo, če bi rekli, da je bila ta prema črtana pot uspehov, ki jih niso prekinjali neuspehi. Toda, to kar se je porodilo iz doseženih uspehov in neuspehov je rezultat na katerega smo vsi skupaj lahko resnično ponosni.

Rezultati v zadnjih mesecih dokazujejo, da se lahko enakovredno merite po uspehih z ostalimi tozdi v okviru Peka, s tem pa tudi z najbolj uspešnimi tozdi v usnjarsko-predelovalni industriji Slovenije in Jugoslavije.

Preden to trditev ilustriram z nekaterimi ekonomskimi pokazatelji, bi rad posebej poudaril, da je eden največjih doseženih uspehov nedvomno kvaliteta proizvodov, ki jih proizvajate. Čeprav se moramo najbrž še vsi veliko naučiti in potruditi, da bi dosegli tisto, kar smo zapisali v naše razvojne usmeritve, to je proizvod najvišje kakovosti, ki bo ob najracionalnejšem izkoriščanju materiala, ob visoki produktivnosti delovnih postopkov in organizaciji predvsem, kar najbolj ustreza zahtevam trga in tak predstavljal ovrednoteno ne samo fizično delo, znoj in žulje naših delavcev, ampak tudi njihovo znanje, smisel za lepo, pa smotrno organizirano delo, ki se podreja pravilom racionalne organizacije v prepričanju da samo taka organizacija daje optimalne rezultate.

Če pa je kvaliteta proizvodov iz Trbovelj taka, da se lahko prodajajo na najbolj zahtevnih tržiščih sveta, to pa dokazujemo že deset let, je to nedvomno dokaz, da smo na poti doseči največ v pogledu kvalitete napredovali že zelo daleč. Če smo v delovni organizaciji Peko v letu 1979 dosegli povprečno 5.345 USA \$ izvoza, kar je za 60 % več kot je bilo doseženo v industriji SRS, je treba reči, da ste delavke in delavci iz Trbovelj nosili proporcionalen delež, tako v pogledu težav, ki jih izvoz povzroča, kot uspeha, ki ga predstavlja.

Kljub težkim pogojem, ki jih ustvarja izvozna proizvodnja, pa ste v letu 1979 ustvarili povprečno 160.159 N. din čistega dohodka. Letošnji rezultati so za zdaj nedvomno še veliko ugodnejši, saj smo vsi lahko prepričani, da je kriza nezaupanja v nas same minila, kar potrjujejo ne samo dobra politična klima, ampak še zlasti ugodni rezultati.

Če je produktivnost v prvih štirih mesecih leta 1979 zaostajala za povprečjem delovne organizacije v Trbovljah za 15,5 %, zaostaja ob letošnji povečani produktivnosti delovne organizacije Peko za 8 %, trboveljska le za 12,5 % za povprečno produktivnostjo Peka. Tako so ob boljšem gospodarjenju s sredstvi lahko porasli povprečni osebni dohodki na 6.081 din, odnosno za 36 %, medtem ko so sicer v delovni organizaciji porasli le za 24 %.

Ko danes ugotavljamo velike uspehe v gospodarjenju, ne moremo in ne smemo mimo uspehov, ki smo jih dosegli na področju samoupravljanja in politične organizacije. Ne gre samo zato, da je proizvodni obrat Trbovlje, že v letu 1974 postal tozd, ampak predvsem za ugotovitev, da se je ob skrbi za čim boljše gospodarske rezultate ves čas krepila tudi zavest in potreba, da samo vsebinsko bogati in razviti samoupravni odnosi lahko garantirajo nove gospodarske uspehe.

Menim, da smo na tem področju dosegli resnično velike rezultate, saj smo začeli povsem na začetku, z delavci brez delovnih in samoupravljaljskih izkušenj, ki so prvokrat stopali v delovni odnos. Uveljavljanje samostojnosti tozd, zavzeto delo v delavskem svetu in političnih organizacijah dokazujejo, da ste danes tudi tu povsem enakovredni drugim delovnim sredinam v Trbovljah in v Peko, za kar ste prejeli tudi priznanje — SREBRNI ZNAK SINDIKATOV.

(iz govora direktorja
Janeza Bedine na
proslavi 10. letnice)

Politično biro CK KPJ je 4. julija 1941, potem ko so bile organizacijske in politične priprave končane, sprejel sklep da vse narode pokliče v oboroženo vstajo zato ta dan praznujemo DAN BORCA.

»Boj proti okupatorju je lahko uspešen samo v primeru, ko v njem sodelujejo vsi jugoslovanski narodi. Da pa bi v boju sodelovali vsi narodi, so seveda morali že vnaprej vedeti kakšna bo njihova usoda po izgonu okupatorja.«

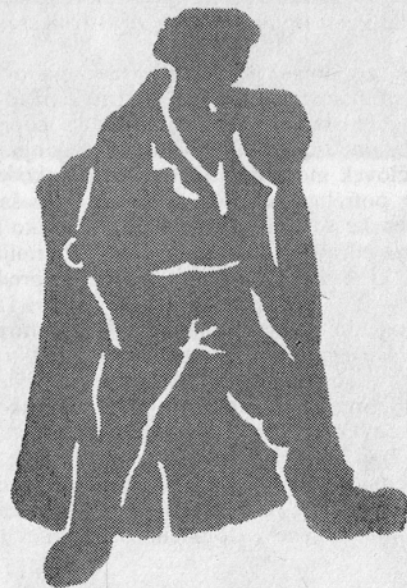
(Josip Broz Tito)

PRAZNUJEMO

»Ker je bil končni cilj naše vojaške strategije izgnati okupatorja iz dežele in zmagati nad kvislingi, je bilo predvideno, naj bo vsa Jugoslavija operacijski prostor z namenom, da bi sovražne sile čimbolj razvlekli in da bi s taktiko hitrega manevriranja in nenadnih napadov na najšibkejša mesta povzročili sovražniku čim huje izgube. Da bi bila ta zamisel uresničena, je bil dan ukaz, naj v vseh krajih Jugoslavije ustanovljajo partizanske odrede in diverzantske skupine.«

(Josip Broz Tito)

V Srbiji so izvedli prvo oboroženo akcijo 7. julija. Črnogorsko ljudstvo se je dvignilo 13. julija, dober teden za njim, 22. julija, pa tudi v Sloveniji. Dne 27. julija 1941 je bil z vstajo v Drvarju in njegovo osvoboditvijo dan znak za vstajo Bosne in Hercegovine, istega dne pa se je začela vstaja tudi v Liki na Hrvatskem. Prva oborožena akcija makedonskih partizanov in dan vstaje je bila 11. oktobra.

OB DNEVU BORCA IN DNEVU VSTAJE
ČESTITAMO VSEM ČLANOM KOLEKTIVA,
UPOKOJENIM DELAVCEM, POSEBNO PA
VSEM BORCEM IN AKTIVISTOM NOV.

USPEHI MLADEGA KOLEKTIVA

10-letnica mladega kolektiva v Trbovljah je imela posebno obeležje. Pónosni so na svoje delo in uspehe, posebno v zadnjem času. V tem desetletnem obdobju je bilo v kolektivu nekaj težkih kriznih obdobij: prilagajanje na delo, nezdravi medsebojni odnosi in mnoge druge težave, ki tarejo mlade kolektive.

Na razgovor o delu v tem obdobju smo povabili BERTO LAPORNIK, predsednico osnovne organizacije sindikata, JOŽI KOS, podpredsednico delavskega sveta, METKO MOKOREL, vodja tozda in OSKARJA ČAMER.

Berta Lapornik:

Težka obdobja so za nami. Toliko bolj smo zadovoljni, ker samtramo, da smo prišli na pravi kolovoz. O, še imamo probleme. Še vedno nam »žre živce« velik odstotek bolniških izostankov, čeprav moramo upoštevati, da je to mlad, pretežno ženski kolektiv in da je velik odstotek zaradi porodniških dopustov. Uspeli smo zmanjšati izhode med delovnim časom. Organizacijo dela imamo urejeno, delo je dobro pripravljeno. Včasih se še razburjamo, če mora kdo zamenjati delo in podelati tudi manj ovrednotena dela. To pride navadno na izučene prešivalke, ker znajo vse faze, priučene pa se držijo bolj svojega dela, za katerega so se priučile. Sicer pa ni problemov, če je treba delati na prosto soboto ali pa svoj delavnik raztegniti. Pesti nas pomanjkanje delovne sile. Poglejte koliko strojev stoji. Vsaj 20 bi nas moralo biti več. Imamo vsi isti cilj — izdelati čim več parov.

Sindikata je prisoten na vseh področjih. Tudi v kriznem času nismo vrgli puške v koruzo. Vedeli smo, da bomo uspeli in zajadrali v mirne vode.

Berta Lapornik: Premalo nas je. Nekateri stroji stojijo.

Joži Kos: že dolgo nismo bili tako zadovoljni, kot smo ravno v času praznovanja. Odkar je prišla med nas tovarišica Mokorelova se je stanje v kolektivu vidno popravilo, najsi bo v pripravi dela, medsebojnih odnosih, doseganju norm in rezultatov. Veste, človek mora imeti delo, čutiti neko varnost in imeti občutek da je potreben, da dela zase in prinaša skupnosti kot celoti. Naše ženske so zadovoljne. Kolikor toliko imamo urejeno otroško varstvo, zdravstveno zaščito in vse spremljajoče in obrobne dejavnosti, ki služijo delovnemu človeku, predvsem ženskam in materam.

Tudi v pogledu doseganja norm in rezultatov smo napravili korak naprej. Delavcu je treba na lep, razumljiv način razložiti zakaj je potrebno to ali ono. Tovarišica Mokorelova ve, da je predvsem od nje in njenega pristopa odvisno koliko in kako bomo delale. Druge obveznosti razen delovnih dolžnosti so nam še odveč. Vsak se boji kakšne funkcije in dodatnega dela, sestanka v popoldanskem času in podobno. Vse le bolj izvršujemo, kar moramo, kake posebne kreativnosti in navdušenosti pa še ni. Ženske smo obremenjene z domačimi obveznostmi, zato ni pravega navdušenja.

Oskar Čamer:

Naš začetek prav gotovo ni bil lahek. Ko smo še hodili, oziroma se vozili v Tržič je bilo hudo. Zgodaj zjutraj smo odhajali od doma, pozno popoldne smo se vračali. Med nami je bilo veliko žensk, ki so imele doma majhne otroke. Bili pa smo enaki, vsi za enega, eden za vse. Mislim, da tako ne bo nikoli več. Če se je pokazala potreba smo delali, vprašanje časa sploh ni bilo pomembno. Tudi v samoupravljanju smo bili začetniki. Prvi pred-

Joži Kos: Dopoldne delavka, popoldne gospodinja, mati, vzgojiteljica.

sednik sindikata je bil tov. KUBOL, ki je res nekaj predstavljal in ogromno naredil. Tale naša tovarna je prišla še kako prav. Kam bi sicer šli vsi ti ljudje, ki jih vidite za stroji. Sodelovanje na relaciji Trbovlje—Tržič je bilo v začetku slabo. Počutili smo se manj vredne. V matični tovarni je vse pri roki, jaz naprimer moram v Iskro, kadar kje kaj odpove. Z njimi imamo zelo dobre odnose, takoj naredijo, pa vendarle. Če zaškriplje v proizvodnji se jih v Tržiču posvetuje več, mi smo pa sami, manj nas je. Poglejte samo razliko pri delegatskem sistemu. Pri vas strokovna služba pregleda materiale in delegatom razloži, mi te možnosti nimamo. Imamo svoje probleme, ki so za nas veliki, navzven pa ne predstavljajo posebne pozornosti.

Metka Mokorel:

Skoraj me je bilo strah ko sem prišla v ta kolektiv. Toda kaj kmalu je bil vsak strah odveč. Kolektiv je prav tako dober kot mnogi drugi, le pristop mora biti pravi. Dva, tri mesece nazaj smo imeli sila težke čase. Materiali so prihajali prepočasi, v sekalnici so bili zastoji. Uspeli pa smo da je trak v šivalnici tekel normalno. Premagali smo težave pri menjavi sezone.

Največ pripomorejo tisti delavci, ki znajo več operacij, posebno še, če delo opravijo brez negotovanja. Menjava dveh sezon ni lahka za proizvodnjo. Artikli se ne ponavljajo, ampak so vedno novi. Ni čudno če pravijo, da čevljar do upokojitve ne zna vsega.

Po kazateljnih poslovanja smo napram letu 1979 dosegli največji skok pri doseganju norm in bruto zaslužku. Pri preseganju norm smo se prvič približali oddelku 512, ki je bil za nas vedno nekaj nedosegljivega. V zadnjih letih smo premalo vlagali za opremo. Za leto 1980 imamo naročenih 5 stolpastih strojev in 8 ploščatih »stopmatik«. Poznalo se bo, delo bo šlo hitreje. Pričakujem, da bomo podelali še tisto majhno razliko, do tržiških vzdov.

Metka Mokorel: Lepa beseda, dobro mesto najde.

10 LET OBRATA PEKO TRBOVLJE

1. junija praznujemo Trbovelčani svoj občinski praznik. Teга dne pred 56 leti so proletarske čete pripravile do poraza fašistično organizacijo ORJUNA. Pred desetimi leti pa je bila na ta dan otvoritev tozda Trbovlje — izdelava zgornjih delov, tovarne obutve Peko Tržič.

Ker je bil letos 1. junij na nedeljo je bila proslava ob 10. obletnici Peka tozda Trbovlje na soboto 31. maja ob 10. uri. Najprej so delovnim jubilatantom podelili jubilejne nagrade in jim postregli z aperitivom. Nato so prispeli gostje iz Tržiča in Komorni zbor Peko. Med gosti sta bila tudi bivši generalni direktor, sedaj že v pokoju, tovariš Jože Dolenc, nekdanji vodja tozda, že tudi v pokoju tovariš Leopold Trdan, ter razširjeni kolegij matične tovarne ter predstavniki trboveljskih družbenopolitičnih organizacij in Občinskega sindikalnega sveta. Zelo nas je presenetil z obiskom tehnični vodja tozda Budućnosti iz Ludbrega. Pozdravni govor je imel predsednik delavskega sveta tozda, tovariš Karli Hren, direktor Janez Bedina pa je podal zgodovino od razvoja pa vse do danes. Komorni zbor je nato zapel nekaj pesmi iz svojega programa. Navzoči so bili navdušeni. Po končanem programu so si gostje ogledali proizvodne prostore. Razšli smo se z željo, da bi še v naprej uspešno poslovali in delali.

Jolanda Grebenc

Direktor Janez Bedina: S ponosom se lahko opremo na prehojeno pot.

Pozdrav udeležencem proslave: Karli Hren, predsednik DS.

Prispevek proslavi: Komorni zbor Peko

Z boljšo organizacijo, do boljših rezultatov.

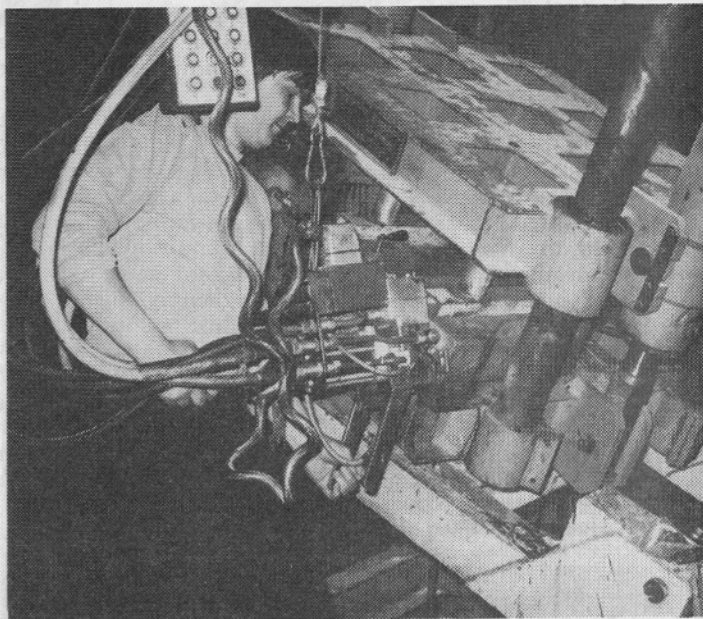
PRISTOPIMO K MNOŽIČNI INVENTIVNI DEJAVNOSTI

Analiza vzrokov, zaradi katerih je naša družba tako usodno zapostavila lastno tehnološko ustvarjanje, bi zahtevala detaljne sociološke raziskave. Kljub temu lahko na kratko navedemo še naslednje, morda bolj za pojasnilo kot pa opravičilo: Jugoslavija je iz zaostale, pretežno agrarne države, v svojem hitrem razvoju prišla v industrializacijo, ki je pokazala velike uspehe in naše gospodarstvo privedla do ogromnih razsežnosti. Toda za ta tempo je bila značilna ekstenzivna investicijska politika, ki se je morala v pretežni meri opirati na tujo tehnologijo. To je glavni vzrok zastajanja v organizaciji in stimuliranju lastnih razvojnih kapacitet in staliranih proizvodnih sredstev. Ravno zato in toliko bolj lahko zamerimo vsem družbenim faktorjem, ker so zanemarjali organiziranje akcij v smeri dviganja zavesti o tem, da tudi naj-sodobnejša tehnologija hitro zastara in da le organizirana lastna inovatorska dinamika, vodi k višji razvojni stopnji. Če hočemo izboljšati sedanji neugodni položaj na tem področju, bi morali uvesti vrsto ukrepov, ki naj bi usklajeni vodili k istemu cilju. Predvsem moramo vedeti, da gre za zelo zamotan proces preoblikovanja odnosa družbe kot celote do ustvarjalnosti, kajti znano je, da je razvoj inovacijskih procesov, ki temelji na lastni ustvarjalnosti začel stagnirati pred dvema desetletjema. Zato v kratkem, necelovito in zgolj priložnostno ne bomo mogli doseči zaželenih sprememb. Cilj vseh ukrepov, ki jih bomo morali sprejeti, je hitrejši razvoj materialne osnove samoupravnih socialističnih odnosov v naši družbi. Pot za doseg tega cilja pa je v spodbujanju ustvarjalnih sposobnosti naših delovnih ljudi. Vendar teh možnosti, ki jih imamo, nismo dovolj izkoristili. Naš socialistični samoupravni sistem daje objektivno najugodnejše možnosti za spodbujanje ustvarjalnosti, saj delovnim ljudem zagotavlja takšen položaj in takšno vlogo v proizvodnih odnosih, ki bi jih morala kar najbolj spodbujati, da bi svoje sposobnosti, torej svojo ustvarjalnost angažirali za uresničevanje ciljev združenega dela.

Na družbeno politični pomen množičnega ustvarjanja in iznajditeljske dejavnosti kaže misel Edvarda Kardelja: »Če bi z drugimi besedami razložil Marxovo misel o primerjanju perspektive kapitalizma in socializma, bi rekel, da ima samoupravni sistem v tekmovanju z državno-lastniškimi oblikami socialistične družbe toliko večje možnosti, kolikor bo v njem delo učinkovitejše in produktivnejše kot v državno-lastniških odnosih«.

V resoluciji X. kongresa ZKJ je poudarjeno: »Znanstveno tehnični napredek postaja vse pomembnejši činitelj ekonomskega in družbenega napredka«. »Delavci v združenem delu morajo biti osnovni nosilci tega napredka, morajo uporabljati njegove sadove pri ustvarjanju novih možnosti za svoj lastni in celotni družbeni razvoj. Naša socialistična samoupravna družba mora stalno razširjati materialni in kadrovski temelj znanstvenega dela, stimulirati mora ustvarjanje in omogočati hitrejšo uporabo modernih dosežkov.« V naših razmerah so se pozitivne izkušnje že uveljavile in dosegamo vedno boljše rezultate. Sprejemanje ustreznih oblik organiziranja in izboljševanja pogojev za razvoj inventivnega dela je na pobudo sindikata in drugih DPO naletelo na široko podporo delavcev v TOZD in OZD. Če želimo zagotoviti kontinuiran razvoj dejavnosti za vključevanje čim večjega števila delavcev v ustvarjalne procese, je treba forsirati ustrezne organe povsod tam, kjer se pokaže potreba za njihov obstoj. Posebno pozornost moramo posvetiti pridobivanju potencialnih inovatorjev, ki so sedaj zaradi znanega stanja premalo zainteresirani za inventivno delo. Predvsem moramo odstranjevati nezaupanje, zavist in ostale oblike odpora.

V letu 1979—80 je bilo v tovarni obutve Peko, prijavljeno 17 inovacij. K temu porastu inventivne dejavnosti, lahko ugotavljamo, da se moralna in delovna zavest vsakega zaposlenega stopnjuje. Lahko rečemo, da se inventivna dejavnost ne izraža samo v osnovni obliki, se pravi v proizvodnji obutve, marveč tudi v vseh spremljevalnih oblikah nemotene proizvodnje. Tako so bile tehnološke izboljšave s področja strojništva, računalništva, s področja tiskarne in mizarstva. Več ali manj so bile vse prijave pozitivno rešene in stimulirane po pravilniku o izumih, tehnoloških izboljšavah in koristnih predlogih. Prav tako smo dosegli lepe uspehe v občinskem merilu, saj so bili naši inovatorji v letih 1979 in 1980, vsakokrat od kar se podeljuje priznanje »novator leta« občine Trzič, visoko uvrščeni. In sicer v letu 1979 so naši delavci dobili priznanje inovator I. stopnje in II. stopnje, ter v letu 1980 inovator I. in II. stopnje in več drugih priznanj. Opazno je, da posebno pomembno vlogo dobiva množična inventivna dejavnost pri neprestanem izboljševanju delovnih po-

»Vsak na svojem delovnem mestu inovator in predlagatelj izboljšav,« je naš cilj.

gojev in varnosti pri delu. Vsak delavec naj poskuša odpraviti težave pri svojem delu na organiziran način in naj dobi za to tudi ustrezno materialno in moralno priznanje.

Prav zato predlagamo v tej akciji široko angažiranje vseh družbenih dejavnikov znotraj združenega dela, da bi prišla do izraza dejanska moč samoupravnega sistema, ki bo sposoben premagati zastoj, spremeniti sedanje stanje in aktivirati skrite, neizkoriščene ustvarjalne sile.

Plajbes Branko

OB DNEVU SOLIDARNOSTI

Skopje, Brkini, Kozjansko, Banja Luka, Črnogorsko Primorje. Narava se je na krut način poigrala in v nekaj kratkih trenutkih spremenila pokrajino v ruševine. Ljudje so nemočni ostali brez strehe, brez osnovnih pogojev za življenje. Šlo je za skupno nesrečo. Delovni ljudje in občani Jugoslavije so skupaj z ljudmi vsega sveta izkazali SOLIDARNOST IN VZAJEMNOST. Pomoč je prihajala od vsepovsod. Če človek v nesreči ni sam, mu je mnogo lažje.

26. julij je dan solidarnosti, žalostni spomini na dan pred 17. leti, ko je potres uničil glavno mesto Makedonije.

Z zakonom o oblikovanju sredstev solidarnosti za odpravljanje posledic naravnih nesreč uresničujemo ustavno načelo solidarnosti delovnih ljudi pri odpravljanju posledic naravnih katastrof. Solidarnost! Tu gre za zavest, da je nesreča sočloveka tudi skupna nesreča. Ne gre le za materialnost. Solidarnost pomeni tudi proces osebne rasti, proces uresničevanja posameznika kot osebnosti in njegove zavesti in je nezamenljiv in pomemben del samoupravne družbe. Solidarnost je združevala delavski razred in ga usposobila za oblikovanje zdrave družbe ustvarjalnih ljudi, za duhovno bogato in vedro samoupravno družbo, ki ve kaj hoče.

NOV PREDSEDNIK

Za novega predsednika Zveze sindikatov Jugoslavije z enoletnim mandatom je bil izvoljen MIRAN POTRČ.

Miran Potrč je bil rojen 1938 leta v Mariboru. Je diplomirani pravnik. Opravljal je vrsto dolžnosti v gospodarstvu, zvezi Komunistov, od aprila 1978 pa je bil podpredsednik republiškega sveta slovenskih sindikatov.

Člani predsedstva so zelo ugodno ocenili delo dosedanjega predsednika Mike Špiljka, ki je to dolžnost opravljal 6 let.

PRODAJALNA V TRBOVLJAH

Tik ob avtobusni postaji v centru Trbovelj je poslovalnica Peko. Prodajalna je na tako prehodnem mestu, da kupec nehoti zavije vanjo. Pritegne ga tudi velika, bogata izložba. Prodajni prostor je sicer velik, toda ob tako živahnem prometu in ponudbi jim zmanjkuje skladiščnega prostora.

Fani (levo) in Silva Renko pri razlagi o kvalitetah novega modela.

Poslovodkinja Albina Mravlje ima dobre sodelavke.

S pravo »sejmsko« ponudbo privablja kupce Fani Guiliatti, ki je Pekova trgovka že 30 let. Nemogoče ji je uiti brez vrečke in čevljev, tako lepo zna pohvaliti nogo v novem čevlju. Sicer pa ni nobena izmed petih članic kolektiva »tihe« sorte, kako pa naj bi sicer prodajale!

TEKMOVANJE EKIP PRVE POMOČI

20 junij je vsejugoslovanski dan in praznik civilne zaščite. Družba je tako dala izredno priznanje civilni zaščiti, ki postaja vedno bolj osnovna sila za zaščito in reševanje prebivalstva. Je tudi najširša oblika organiziranja, pripravljanja in sodelovanja delovnih ljudi in občanov v primeru vojnih akcij in elementarnih nesreč. Civilna zaščita je široko zasnovana in dobro organizirana. Vanjo so vključeni vsi krajani in delovni ljudje od 16 do 55 oziroma 60 leta pri moških. Civilna zaščita je organizirana tudi v naši delovni organizaciji.

V soboto, dne 24. 5. 1980 je bilo v občini tekmovanje ekip prve pomoči. Sodelovale so ekipe krajevskih skupnosti iz okolice Tržiča, DO Peko pa so zastopale 3 ekipe. Ena ekipa je bila sestavljena iz 2 trojk. Tekmovanje je potekalo v prostorih OŠ heroja Bračiča v Bistrici. Ob 7.00 uri je bil zbor vseh ekip. Po uvodni besedi in obrazložitvi, se je začelo tekmovanje. Najprej so se ekipe pomerile v triazi, nato pa je sledil praktični preizkus, nudenja prve pomoči.

Ekipe Peko pred tekmovanjem.

Ekipe, ki so zastopale DO Peko so se zelo dobro uvrstile, in sicer na 2. in 4. mesto.

Sama uvrstitev naših ekip kaže, da so se dobro pripravile na tekmovanje in da so pri praktičnem preizkusu dale vse od sebe.

Irena Smukovič

KRAMLJAMO Z VAMI

Leto je naokoli, smo tik pred dopustom. Kako čas beži. Želim vam, da bi imeli dopust v pravem pomenu besede, da bi se naužili toplega sonca, predvsem pa da bi se spočili in polni sveže energije lotili nalog, ki so pred nami.

Tudi v našem uredništvu je stekla akcija TISOČ DELAVCEV-SODELAVCEV. Zastavili smo si široke cilje. Uresničili pa jo bomo le s pomočjo vseh dejavnikov, ki sodelujejo pri realizaciji akcije. Uspešna pa bo le s pomočjo bralcev. Zato ponavljamo že tolikokrat izrečeno željo PIŠITE, POVEJTE če se težko pripravite k pisanju. Vsaka novica bo dobrodošla. Bralci še vedno premalo sodelujete z uredništvom. Pokličite telefonsko številko 217, radi se bomo pogovorili z vami. Vse dopisnike bomo nagradili in jih vedno označili kot nove sodelavce — dopisnike.

Ne moremo mimo zgodovinskega dogodka v delavskem samoupravljanju. 30 let je minilo od tistega 27. junija ko je tovariš TITO v Zvezni skupščini predlagal uresničitev gesla TOVARNE DELAVCEM—ZEMLJO KMETOVALCEM. Tovariš Tito je zaupal delavcem, delavski razred je zaupanje opravičil. 28. oktobra 1950 so tudi delavci Peka prevzeli tovarno v upravljanje. Proslava 30-letnice bo v oktobru letos.

V obratu Trbovlje so praznovali 10-letnico. Za skromen kolektiv lepi uspehi. Veseli pa nas predvsem to, da so po nekaj kriznih obdobjih, ki so jih doživljali naši sodelavci, danes zadovoljni in dosegajo izredne uspehe, kar potrjuje tudi SREBRNI ZNAK SINDIKATOV, ki so ga dobili ob letošnjem praznovanju praznika dela.

Čevljar gre v svoje enaindvajseto leto. Prva številka je izšla septembra 1960. Tudi našemu jubileju bomo posvetili nekaj pozornosti. Najlepše in najdragocenejše darilo pa pričakujemo od vas, če bomo bolj sodelovali.

Urednik

NARODU, KI IMA TAKO MLADINO, SE NI TREBA BATI ZA SVOJO BODOČNOST.

MLADINA TITU

(Tito mladini)

TITO JE OSTAL MED NAMI

Učenci osnovne šole heroja Bračiča so pisali o Titu. Objavljamo nekaj njihovih spisov.

Jugoslavija. Dežela bratstva in enotnosti, prijateljstva in spoštovanja. Delo našega Tita.

Bil je človek nepremagljivega duha, človek dejanj. Toda prišla je bolezen. Človek, ki nikoli ni klonil, se je moral ukloniti zakonom narave.

Žalost, ki nas je zajela ob njegovi izgubi, je nepopisna. Človeštvo še ni našlo besed, s katerimi bi jo lahko opisali. Rišejo pa jo nemi obrazi ljudi, tisoči solz ki vpijejo.

Toda Tito živi v nas. Legenda nikoli ne umre.

Potočnik Nataša, 8. a

Kdo ga ne pozna, našega Tita? Vsakemu Jugoslovancu, vsakemu Zemljanu je znan njegov lik, so poznana njegova velika dela. Vsi pošteni ljudje ga spoštujejo. A med nami ga ni več. Ko sem zvedel, da je umrl, mi je bilo, kot da bi me nekdo močno udaril. Nisem vedel, kaj storiti. Sedel sem nepremično in premišljeval. Tisoč vprašanj se mi je motalo po glavi. Zakaj si moral oditi, dragi prijatelj?

Tita ni več med nami. Nikoli več nam ne bo pomahal v pozdrav, nikoli več. A ostal bo z nami. Nikoli ga ne bomo pozabili. Delali bomo tako, kot nas je učil. Tako bomo najlepše ohranili njegov spomin.

Cotič Mitja, 6. c

Vesela sem, ker sem videla Tita. Da bi ga srečala, sem s starši odšla na proslavo v Bohinjsko Bistrico. Že v avtobusu me je navdajalo veliko pričakovanje. Prišel je na govorniški oder. Pozdravili smo ga s ploskanjem. Govoril nam je, a bila sem še premajhna, da bi ga dobro razumela. Z občudovanjem sem strmelja vanj. Vedela sem, da pred menoj stoji velik človek.

Marjeta Šarabon, 6. b

Kdo je Tito, o katerem so pele pesmi, s katerimi sem se srečala že v vrtcu? Mama mi je povedala, da je bil partizan, da nam je izbojeval svobodo, da je naš ljubljeni predsednik.

Sedaj ga ni več. A pesmi bodo še pele o njem.

Andreja Rus, 6. b

Tovariš Tito je imel mladino zelo rad. Učil nas je, kako moramo spoštovati domovino in se boriti za svobodo. Ko je maršalu prenehalo biti jekleno srce, nam je postalo neizmerno hudo. Ne morem opisati tistih trenutkov.

Tovariš Tito je umrl, samo življenje je podaril nam.

Rovtar Mirjana, 6. b

*Za hlep naša deht je roostal,
koral se k človeku je prišloval.
Tako nas vest je prizadela,
da vsoda TITA naša je vzela.
Pa vendar pot za naprej bomo lahko našli,
saj jasno si naš jo začel dragi TITO ti.*

Šivalnica zgornjih delov 512 v najbolj žalostnih dneh naše domovine.

O Titu sem slišala veliko že takrat, ko še nisem hodila v šolo. Z vrstniki sem prepevala pesmice o njem. Že takrat smo vedeli, da ima nas otroke rad, da skrbi, da živimo v miru.

Ni ga več med nami, a ostaja idol vseh nas. Njegova misel bo prisotna tudi vnaprej v šolah, tovarnah. Hodili bomo po njegovih naprednih poteh.

Alenka Dolžan, 6. b

Titova smrt je pretresla vso Jugoslavijo, ves svet. Kmetje, delavci, mladina, pionirji, vsi smo ga imeli radi. Tito je bil naš oče. Iskra njegovega življenja je ugasnila mnogo prezgodaj. Solze žalosti so tekle, a nihče se jih ni sramoval.

Težko doumemo, da ga ni več med nami. Čutim, da ni mrtev, da živi naprej, v nas.

Janja Švab, 6. b

Hvala ti, ker si živel. Hvala za vse, kar si storil. Tvoje vdano ljudstvo ne more dojeti, da te ni več, da si umrl. Ne moremo verjeti, da je prenehalo biti tvoje veliko srce, ki je vedno bilo za človeka in njegove pravice.

V četrtek, ko smo te zadnjič pospremili po ulicah našega Beograda, sem šele občutila, kako neizmerno veliko si pomenil tudi meni. Imela sem občutek, da te bom zagledala v koloni ljudi, ki se je vila po ulicah našega glavnega mesta. Ko pa so moje misli postale jasne, sem spoznala, da tvoja odločna roka ne bo nikoli več pozdravljala ljudi, ki si jih imel tako rad.

Pa vendar bomo v mislih in dejanjih vedno pri tebi. Vsak del naše sončne domovine nas bo spominjal nate, dragi Tito. Tvoja pot nam bo trden kažipot v prihodnost.

Malovrh Nada 8. a

Tito nas je sprejel za svoje
Tito nas nikoli ni zapustil.
Z njim živimo in se z njim
učimo.

Tito je oče naše svobode in naše
enakosti, bratstva in enotnosti,
ki nas ohranja in preživi.

Bili smo mladi, Titu vdani,
kdo nas je učil če ne Tito,
ki bo z mladimi vedno ostal živ.

Tu smo vsi, ki spoštujemo naš čas
Tito je oseba, katera ljubi nas.
Z njim gremo v sončne dni,
ki jih skupna sreča poživi.

S teboj smo Tito, naša velika nada,
naj ne bo nam njegova smrt,
to kar obžalujemo vsi, brez velikih skrbi.
MI SMO TITOMI, TITO JE NAŠ!

TISOČ DELAVCEV – SODELAVCEV

»Delavca je treba vzpodbuditi in zainteresirati, da bi čutil obveščanje za svojo pravico in dolžnost,« nenazadnje pa tudi zato, da bi vzpostavili povratni tok informacij, je Republiški svet zveze sindikatov organiziral akcijo TISOČ DELAVCEV — SODELAVCEV.

V organizacijah združenega dela je cilj akcije:

- uveljavljanje celovitosti sistema obveščanja
- zagotavljanje pravočasne in kakovostne obveščenosti delavcev o temeljnih podatkih in dogajanjih, pomembnih za uresničevanje njihovih samoupravnih pravic in dolžnosti
- zagotavljanje dostopnosti in odprtosti virov obveščanja
- zagotavljanje povratnega pretoka informacij
- podružbljanje sredstev obveščanja delavcev (družbeni organ informiranja — »tiskovni svet«)
- skrb za ustrezen status delavcev v službah za obveščanje
- vključevanje področja obveščanja delavcev v vse dokumente razvoja organizacije združenega dela
- spodbujanje izobraževanja in usposabljanja delavcev s področja obveščanja in drugih delavcev o vlogi obveščanja v združenem delu

— pridobivanje novih sodelavcev — avtorjev in pobudnikov obveščanja v organizaciji združenega dela

— pridobivanja informatorjev iz sindikalnih skupin.

Za uresničevanje celovitega programa akcije skrbi urednik v sodelovanju z odborom za obveščanje in uredniškim odborom, pa tudi v sodelovanju s samoupravnimi organi. Posebno pozornost je treba nameniti zlasti mladim kadrom, kot bodočim nosilcem samoupravljanja.

Tako! Akcija nam je nakazala smer, na nas je da jo izpeljemo. V naslednjih številках vas bomo obveščali o učinkovitosti.

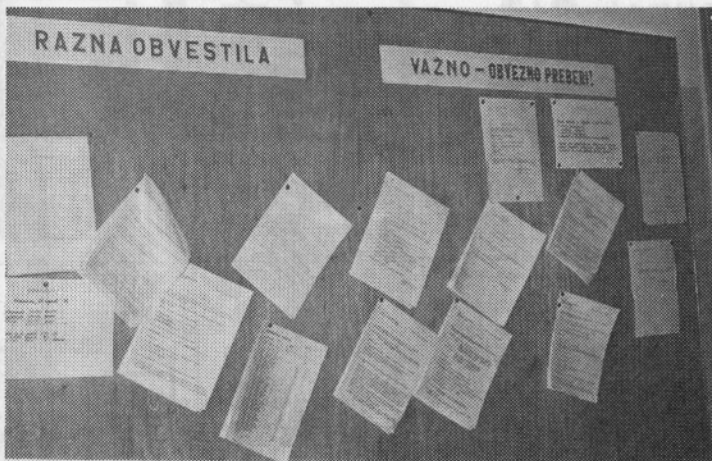
Poleg podpisa novega dopisnika — avtorja članka, bomo označili NOVI SODELAVEC.

Obveščanje mora postati potreba vseh delavcev, zato je potrebno tudi sodelovanje vseh.

Če bomo dosegli, da bo naše obveščanje postalo javna tribuna vseh delavcev Peka, potem lahko računamo, da jo bomo sprejeli za svojo; da bomo brez pomislekov in strahu ter kritično izrazili svoje mnenje in prepričanje, zahtevali sprotno reševanje problemov pri delu.

SM

POUDAREK OBVEŠČANJU

Da obveščanje pa le ni zapostavljeno, smo se prepričali v Trbovljah. Oglasna deska pritegne pozornost vsakega, ki gre mimo.

Hvale vredna urejenost.

MLADINA V SKUPNIH SLUŽBAH

Marjan Slave, predsednik OO ZSMS v skupnih službah.

Od izvolitve novih članov v osnovni organizaciji ZSM v skupnih službah, je zaživelo delo. Predsednik OO Marjan Slave je o delovanju mladine dejal:

»Načrtovane akcije izvršujemo zadovoljivo. Vključili smo se v akcijo oziroma kviz TITO — REVOLUCIJA — MIR. Odziv mladincev za delovne akcije je izredno velik, upamo, da bo vsem kandidatom omogočena udeležba. Današnji ekonomsko-gospodarski položaj je tak, da bo moral vsak nekaj pokazati, predvsem na delovnem mestu in v družbenopolitičnih organizacijah. Vsi skupaj moramo več vlagati v svoje delo. Rad bi videl, da bi vsak član aktivno sodeloval v organizaciji, opozarjal na napake na pravem mestu, ne pa da se govori in »lušlja« okoli.

Zato tudi smo, da bomo stvari uredili.

Prepričan sem, da bomo vse akcije, ni jih malo, ki smo si jih zadali na volilni konferenci uspešno končali. Program sproti dopolnjujemo, zato je skoraj nemogoče, da ne bi bilo uspeha.

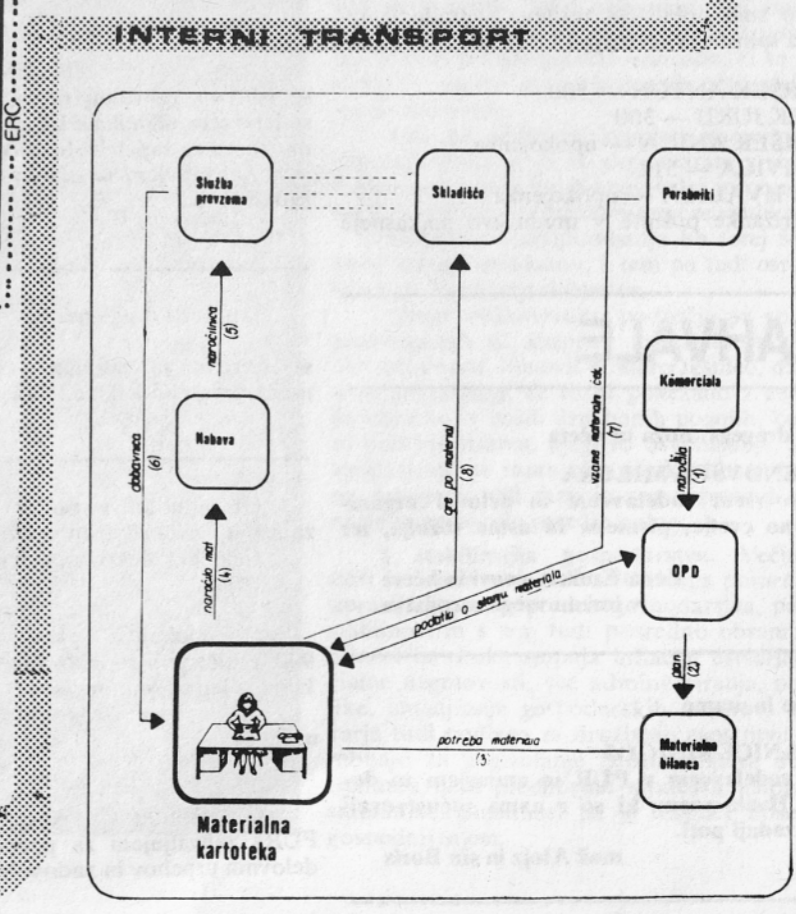
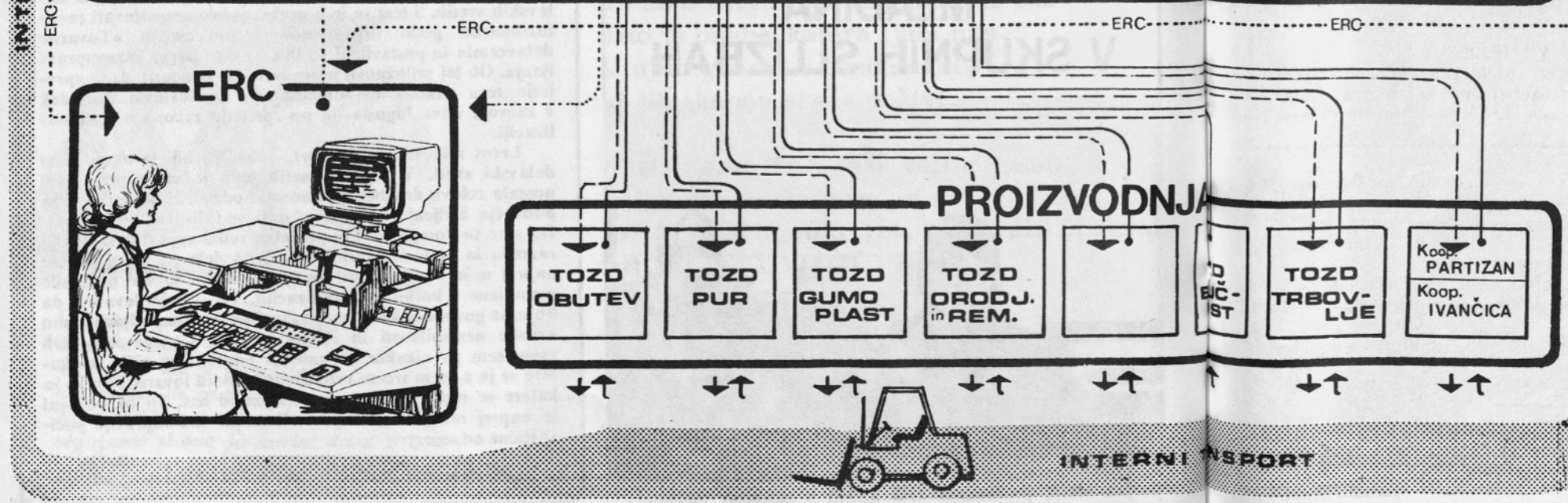
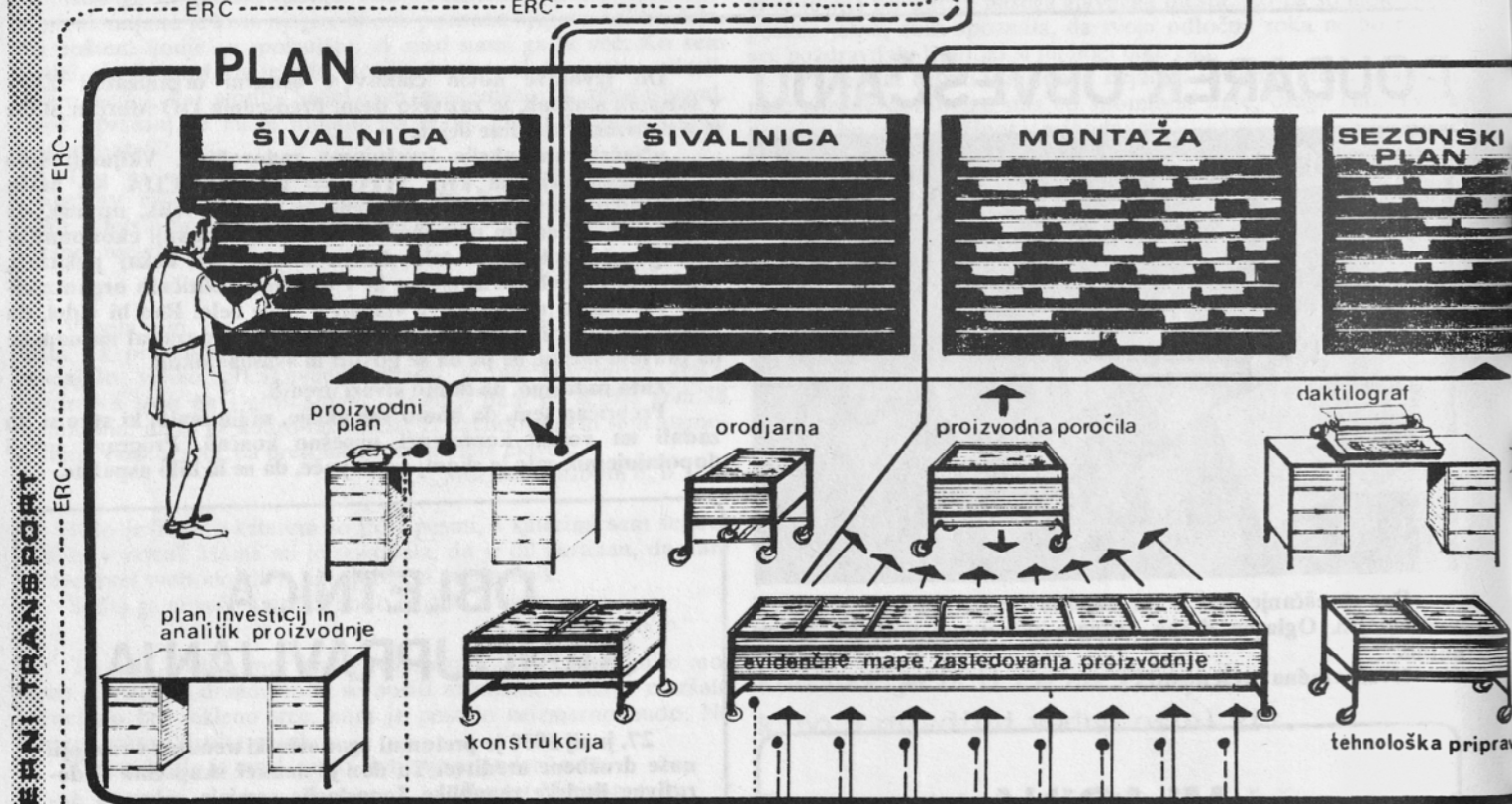
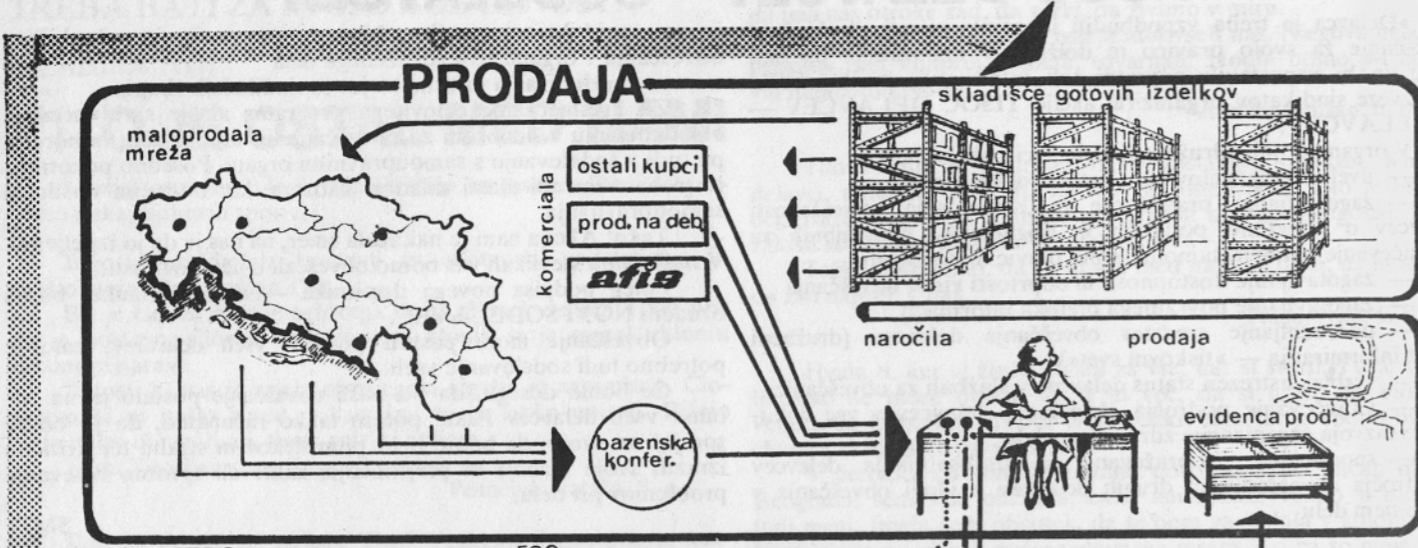
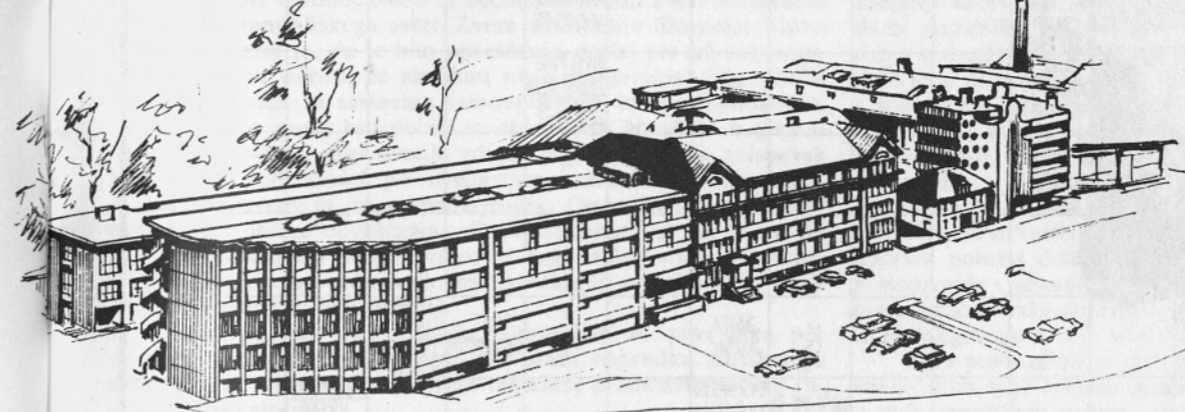
OBLETNICA SAMOUPRAVLJANJA

27. junij 1950 je prelomni zgodovinski trenutek v razvoju naše družbene ureditve. Ta dan je namreč skupščina Federativne ljudske republike Jugoslavije sprejela zakon o delavskih svetih. S tem se je v praksi začelo uresničevati revolucionarno geslo organiziranega proletariata »Tovarne delavcem!« in postavljeni so bili temelji našega samoupravljanja. Ob tej priložnosti je tovariš Tito poudaril, da je sprejetje tega zakona najpomembnejši zgodovinski dogodek v razvoju nove Jugoslavije po sprejetju zakona o nacionalizaciji.

Letos mineva torej 30 let, odkar so bili izvoljeni prvi delavski sveti. V teh tridesetih letih je samoupravljanje postalo celovit družbenoekonomski odnos, ki obvladuje vsa področja življenja in dela v naši socialistični Jugoslaviji. Da smo to dosegli, so bili potrebni veliki napor delavskega razreda in vseh delovnih ljudi. Trdo delo pa mora biti še naprej naše vodilo. Kajti smo v času, ko so vse naše sile usmerjene v borbo za stabilizacijo. Vsi si prizadevamo, da bo naša gospodarska situacija čim bolj ugodna, odpravljamo vzroke nestabilnosti in iščemo možnosti varčevanja. Ob vsem tem pa nikakor ne smemo pozabiti na cilje, za katere se je z vsem srcem celo življenje boril tovariš Tito in za katere se mora boriti prav vsak izmed nas. To pa pomeni še naprej razvijati in utrjevati humane samoupravne socialistične odnose.

Breda

ORGANIZACIJSKA SHEMA

Prikazana shema nam nakazuje določene spremembe v organizaciji podjetja. Spremembe se nanašajo v glavnem na oddelek operativnega plana proizvodnje, delno pa tudi na ostale TOZD v kolikor so s planom povezani. Namen tega prikaza je definirati poti, po katerih naj posamezni podatki potekajo in komu so namenjeni.

V shemi je prikazan potek priprave proizvodnje od zbiranja naročil do proizvodnje. V desnem spodnjem kotu pa je bolj podrobno prikazan potek preskrbe materiala.

Če v grobem opišemo shemo vidimo, da naročila, ki se zberejo v komerciali pridejo v plan. Tu se obdelajo in po njih se sestavijo plani. Iz plana se izračuna materialna bilanca in v naba- vi na podlagi te naročajo material.

Namen tega prikaza je, da vsak delavec, ki je vključen v ta proces pozna delo tudi izven svojega delovnega mesta, tako da vidi, kako važen je vsak člen oziroma delovna operacija v tem procesu. Zato se moramo zavedati, da bo ves sistem deloval le, če bomo dobro delali na vseh delih, ki so vključena v celotni krogotok dela.

SREDSTVA ZA PROIZVODNJO		UPADEK KALO	TANKA KOŽICA PO LITIVI ŽIVALI	FR. PISEC (CLAUDE ARIANA)	RAHLO TRKANJE TREPLJANJE	BERI ČEVLJAR!	OKRASITEV NAKIT	GL. MESTO ZR. NEMČIJE	REKA V SZ. KI TEČE SKOZI OMSKI	ZDRAVNICA ZA ENO BOLEZEN	OBMEJNA STRAŽNICA
MEŠANEC BELIH IN ČRNIH STARŠEV						PRIHOD V GOSTE					
KRAJ V JUGOZAH. ROMUNIJI				N		BIVŠI PING-PONKASISTVANA KLUB IZ MADRIDA					
EL. APARAT ZA PRENOS TISKA PREBIVALKA DANŠKE											
PRIZNANJE GREHOV SPOVEDNIKU	IZDELOVALEC ROLET	EVA RAS	IME SIHA O. ŠARIFA LUKA OB KASPIKU	K	JAKA AVŠIČ		POST SCRIPTUM	ELEMENT ŠIVANJA DEL DIRKE			
SREBRNI KOVAJEC				NAŠE IME ZA ASPIRIN	EVROPSKO GORSTVO REKA V NIŠU				ALUMINIJ VRSTA RAŽSTRELIVA		
PREBIVAKA PORABIJE				ANA (ANGLEŠKO) NAPOVEDOVATELKA KOROŠEC		NAGROBNIK Z NAPISOM VOLKULJA IZ KNJ. O DZUNGI			E		
OSTERC LIDIJA		ZVEŽA DRŽAV IME AMER. PISCA GREYA				REŠEVALNI ČOLN GRS					PREIZKUS ZNANJA
VULKAN PRI NEAPLJU				SPIS, LISTINA	PRESEŽEK DALJŠA OBLIKA BOGA SONCA RA			NASTAVA ZA DIVJAD STARORUSKI VLADAR			
GRŠKA ČRKA			STARO MESTO V TESALJI ANDREJ NOVAK			FRANC. IGRA S KARTAMI ANJA ZAVADLAV	E				
STARO PESNIŠKO IME ZA GRKINJO		N			HRIB PRI BEOGRADU			HEZJANKA V MATEMATIKI			
DOPIŠUJ V ČEVLJAR!	ŽLAHTNA VRSTA JABOLK				IME POLITIKA KOLIŠEVSKEGA			KRADLJIVEC			

NAGRADNA KRIŽANKA

Za zadnjo križanko smo dobili 38 rešitev. Nagrade je izžrebala naša sodelavka iz splošnega sektorja LOMBAR PAVLINA.

Nagrade so dobili:

80 din — PODGORŠEK ANTON — 500

60 din — OVSENEK JURIJ — 300

40 din — PODGORŠEK ANICA — upokojenka

20 din — RADON IVICA — 512

20 din — IVANKA HVALICA — upokojenka

Rešitev današnje križanke pošljite v uredništvo najkasneje do 31. julija 1980.

ZAHVALE

Ob nenadni izgubi, dragega moža in očeta

DERNOVŠEK MILOŠA

se iskreno zahvaljujemo vsem sodelavcem in delovni organizaciji Peko za poklonjeno cvetje, pismena in ustna sožalja, ter denarno pomoč.

Žena Emika, sinovi in hčere
v imenu vsega sorodstva

Ob boleči izgubi žene in mame

ANICE ŠINIGOJ

se iskreno zahvaljujeva sodelavcem v PUR in vratarjem za denarno pomoč in venec. Hvala vsem, ki so z nama sočustvovali in jo pospremili na njeni zadnji poti.

mož Alojz in sin Boris

Ob nenadni izgubi moža

FRANCA JEKOVCICA

se iskreno zahvaljujem za izrečena sožalja in iskreno pomoč, sodelavcem oddelka 511, upravi podjetja in Komornemu pevske-mu zboru za za pete žalostinke ob mrliškem odru.

Zahvaljujem se tudi vsem, ki ste ga spremili na prezgodnji zadnji poti.

Žaluojača žena Milka

Ob smrti drage mame

KALAN NEŽE

se iskreno zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem iz montažnega oddelka 522 za denarno pomoč in izrečena sožalja.

Žaluojača hčerka Primožič Marjeta

Ob odhodu v pokoj se vsem sodelavkam šivalnice 511 zahvaljujem za izkazano pozornost in darilo.

Celemu kolektivu pa želim še mnogo delovnih uspehov.

Petrič Lojzka

Ob upokojitvi se zahvaljujem vsem sodelavcem iz oddelka 900, enako tudi sodelavcem iz skladišča zgornjega usnja za darilo, ki mi je lep spomin na Vas.

Želim vsem še osebnega zadovoljstva in mnogo delovnih uspehov.

Gradišar Janko

Ob odhodu v pokoj se vsem vratarjem in sodelavcem iz PURa zahvaljujem za pozornost in darilo. Vsem želim mnogo delovnih uspehov in zadovoljstva pri delu.

Renato Semič

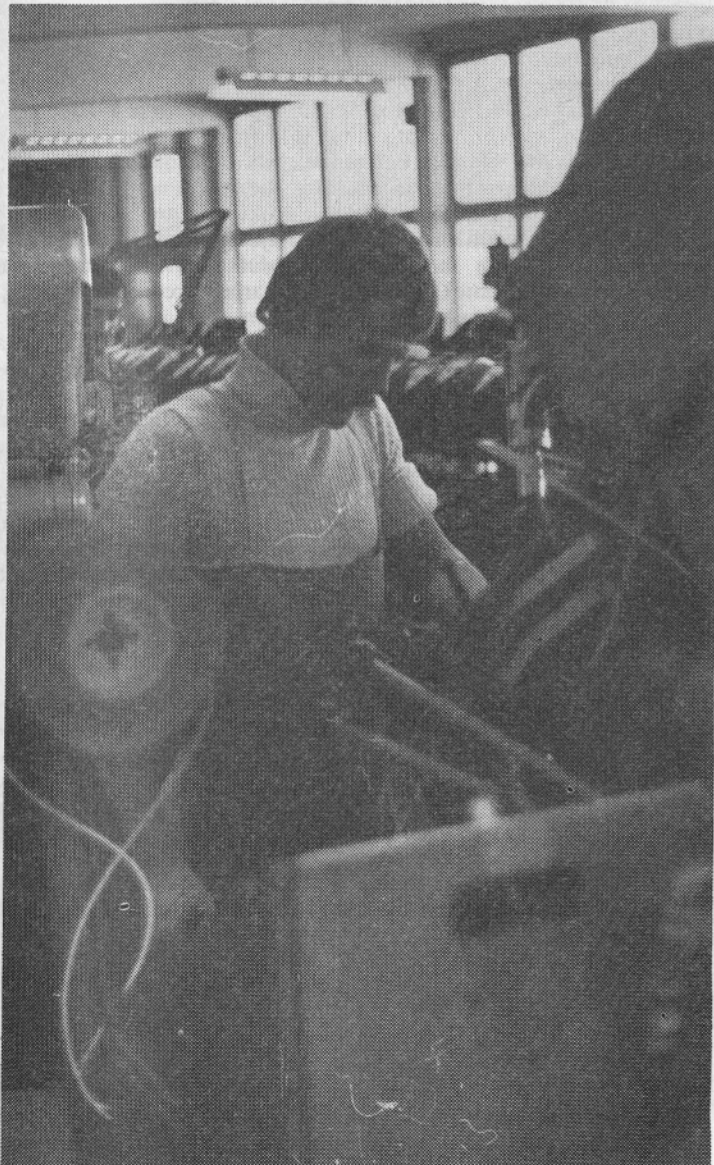
URESNIČEVANJE PROGRAMA AKTIVNOSTI

»Samo dobro obveščen in osveščen delavec je lahko dober samoupravljaec in gospodar, hkrati pa se tudi sam plemeniti in kultivira«, je povzel besedo na posvetu s predsedniki komisij za obveščanje pri medobčinskih in občinskih svetih zveze sindikatov predsednik republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije Vinko Hafner. Omenil je, da je bilo obveščanje doslej preveč zapostavljeno in da ni dobro, če sindikati niso organizirani tako, da bi obvladovali tudi to sestavino samoupravnih družbenih odnosov.

»Delavec mora biti dobro in objektivno obveščen o gospodarjenju in stanju organizacije združenega dela. Vsak prispevek k temu je dobrodošel pri uveljavljanju družbenoekonomskega položaja delavcev in pri gospodarjenju«. Opozoril je na nekatere neposredne oblike obveščanja. »Delavska enotnost naj bi dobila še bolj pomembno vlogo pri osveščanju sindikalnih aktivistov in delavcev. Gre za večjo kakovost in naklado — saj bi bilo idealno, če bi jo dobil vsak delavec.

Javna glasila, republiška in regionalna, so prav tako pomembna za uveljavljanje vsega, kar služi napredku združenega dela. Množica lokalnih časopisov marsikaj predstavlja — ob radiu — edino glasilo.

Glasila organizacij združenega dela. Gre za prek 500 glasil združenega dela z mesečno naklado prek 900 tisoč primerkov. Izdajajo jih v različnih obdobjih, večinoma mesečno, na krajše ali daljše obdobje. To so tista sredstva obveščanja, ki lahko zelo veliko storijo za neposredno obveščenost delavca. Ponovil bi, da je za nas celotno področje obveščanja eden od temeljnih pogojev za uspešen družbenoekonomski razvoj, pa tudi za uspešno uresničevanje vloge sindikatov.

Pogled v montažnih oddelkih
Bo plan dosežen?

Nekaj konkretnih nalog sindikatov

V ospredju prizadevanj sindikatov je bilo in bo tudi vnaprej krepitev samoupravnega položaja delavca. To bi z drugimi vesedami pomenilo: delavca je treba preobraziti v stvarnega gospodarja z družbenimi sredstvi za proizvodnjo, z družbenim dohodkom in z združevanjem dela in sredstev z drugimi delavci delavci v združenem delu. Torej ne gre za gospodarja nasploh, temveč za družbenega gospodarja, kar pa, seveda, utruje tudi vlogo njegove osebnosti. Še posebej gre za uveljavljanje delavca kot samoupravljalca v tozdu, kot njegovi najbolj neposredni skupnosti, kjer združuje delo in sredstva z drugimi delavci. Ne bom podrobneje navajal nekaterih drugih oblik, ki zunaj tozda krepijo samoupravni položaj delavca. To so predvsem delovne organizacije, povezovanje v sestavljeno organizacijo, poslovne in planske skupnosti, gospodarske zbornice, kar vse je oblika združevanja delavca ter njegovega dela in sredstev.

Zelo pomembno je tudi delovanje nekaterih organov, ki posredno prav tako krepijo samoupravni položaj delavca in so hkrati tudi pomembna naloga sindikatov. Tu mislim zlasti na organe samoupravne delavske kontrole. Prav zanimiva bi bila vaša analiza, koliko so organi samoupravne delavske kontrole dejavnik osveščanja delavcev in koliko pišejo o tem tudi lokalni časopisi, še posebej pa glasila organizacij združenega dela. Mislim, da bolj poredko, kajti kjer se pojavljajo kot resen združenega dela. Mislim, da bolj poredko, kajti kjer se pojavljajo kot resen družbeni činitelj, tam se navadno pojavljajo tudi odpori proti njihovemu delovanju. Nekaterim strukturam v organizacijah združenega dela velikokrat ni prav nič pri srcu, da bi izšlo verodostojno poročilo in stališče organa delavske kontrole v glasilu OZD ali celo v lokalnem časopisu, Delavski enotnosti ali v Delu . . .

Drugo področje, ki krepiti samoupravljanje, je povezanost delovanja sindikatov in delavcev v združenem delu s krajevno skupnostjo. Tu imamo, tudi z vidika informiranja, veliko možnosti za krepitev te povezanosti. Ta je zelo pomembna, saj gre končno za položaj človeka kot delavca-samoupravljalca in hkrati za stanovalca-občana. Važno področje samoupravnih odnosov je tudi tako imenovana interesna organiziranost v samoupravnih interesnih skupnostih gospodarstva in družbenih dejavnosti. Opozoriti velja tudi na uresničevanje tako imenovane svobodne menjave dela med delavci tozda in delovnih skupnosti skupnih služb v OZD in med delavci v materialni proizvodnji in družbenih dejavnostih. Med nalogami, naj omenim splet delegatskih odnosov, za katere mora biti sindikat posebej odgovoren, posebno za tisti del delegatskih odnosov, ki se oblikujejo v združenem delu, od tozdov do vseh drugih oblik delegatskega povezovanja, tja do federacije.

Ena od oblik za krepitev samoupravljanja so tudi klubi samoupravljalcev, ki so organizirani v večini občin, njihovi neke vrste pokrovitelji ter pospeševalci in organizatorji pa so občinski sveti in občinske organizacije zveze sindikatov.

Krepitev samoupravljanja bo torej še naprej temeljna družbena naloga sindikatov, s tem pa tudi osrednja naloga vseh delov in oblik obveščanja delavcev.

Drugo enakovredno področje pa so prizadevanja za razvoj proizvodnih sil, krepitev materialne podlage dela in gospodarske stabilnosti. Ponovil bi staro resnico, da ne more biti uspešnega samoupravljanja, če to ni povezano z uspešnim gospodarjenjem. In obratno: v naših družbenih pogojih, ko razvijamo samoupravni položaj delavca, njegovo osvobajanje, je jasno, da nobeno gospodarjenje ne more biti učinkovito, dobro, napredno, če hkrati ne omogoča tudi razvoja samoupravnih odnosov. Na tem področju je nekaj zelo perečih nalog.

1. stabilizacija gospodarstva. Večja gospodarska stabilnost je v tem trenutku odločilnega pomena tako za razvoj samoupravljanja, za napredek gospodarstva, pa tudi za našo politično stabilnost in s tem tudi posredno obrambno sposobnost. Nestabilnost in visoka stopnja inflacije ustvarjata celo vrsto težav, socialne negotovosti, več administriranja, poglobljene socialne razlike, zmanjšanje gospodarskih učinkov. Vse skupaj seveda ustvarja tudi podlago za družbene zaostritve, ki jih sovražne sile izrabljajo za poglobljanje nezadovoljstva delavcev. Zato je v tem trenutku naša prednostna strateška naloga doseči večjo stopnjo stabilnosti. Stabilnost pa je mogoče doseči predvsem z boljšim gospodarjenjem.

O NALOGAH SINDIKATOV

2. **Uveljavljanje družbenega planiranja.** Po eni strani gre za sprotno, kratkoročno, enoletno in še krajše planiranje, po drugi pa — hkrati — za uveljavljanje dolgoročnega planiranja. Mislim predvsem na potrebo temeljite analize uresničevanja sedanjega srednjeročnega plana za obdobje 1976—1980 in na priprave novih srednjeročnih planov za obdobje 1981—1985. Ob tem vprašanju se mora razčistiti, kaj so resnična prizadevanja za stabilizacijo, za trden gospodarski razvoj in s tem tudi za družbeni napredek. Povedati moram, da smo vsi skupaj v precejšnji zamudi. Šele sedaj oblikujejo prve osnutke temeljnih družbenih dogovorov o temeljnih planov, ki so šele podlaga za konkretne samoupravne sporazume o temeljnih planov in nato za plane same. Gre za vse ravni planiranja, od tozda navzgor in od federacije navzdol. Gre za sočasno usklajevanje planov na vseh ravneh, ki naj bi do konca leta omogočili sprejem solidnih in od delavcev sprejetih planov, ki bi bili opora dobremu gospodarjenju in uveljavljanju samoupravnega položaja delavca. Zato je vse to zelo pomembna naloga vseh oblik obveščanja delavcev.

3. **Delitev po delu in rezultatih dela** je ozko povezana z doseganjem potrebnih gospodarskih učinkov in stabilnosti gospodarstva. Čeprav veliko govorimo o potrebi uveljavljanja delitev po delu in rezultatih dela, še nismo veliko dosegli. Očitno je da pri mnogih dejavnikih, pri najodgovornejših poslovnih in drugih delavcih še ni dovolj razvit občutek, da je to glavna podlaga za to, da bi delavec postal gospodar in samoupravljalec in da bi ga to spodbujalo k boljšemu delu in gospodarjenju. Še posebej je premalo razvito nagrajevanje strokovnih, umskih delavcev. Sicer je to res zapleteno, vendar se premalo trudimo, da bi prišli do takih oblik nagrajevanja, da bi tudi te delavce spodbujali k boljšemu in uspešnejšemu delu. To je skoraj pomembnejše kot samo stimuliranje delavcev za stroje. Ti imajo namreč zelo omejene možnosti za povečanje svojega dela, medtem ko imajo strokovni delavci neprimerno večji vpliv na ustvarjanje dohodka, s tem pa tudi na gospodarjenje.

4. **Zaposlovanje.** Že nekaj časa pripravljamo sejo republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije o zaposlovanju in smotni izrabi delovnega časa. Gre za dva zelo pomembna elementa gospodarjenja in družbenega ter osebnega položaja delavca. Želimo mobilizirati delavce za njihov bolj odgovoren odnos do politike zaposlovanja in do izrabe delovnega časa. Imamo še velike rezerve v izboljšanju produktivnosti dela, v boljšem gospodarjenju. S tem je povezana cela vrsta vprašanj o tem kako naj zaposluje. Za nas je izhodišče, da v Sloveniji ne gre več zaposlovati preko naravnega prirasta in upošteva minimalno migracijo delovne sile. Upoštevati bi morali, da smo v Sloveniji in Jugoslaviji dosegli takšno stopnjo ekonomskega razvoja, da ne moremo več pospeševati razvoja z visoko rastjo zaposlovanja in z majhnimi naložbami v delovna sredstva, kar prinaša tudi relativno majhen dohodek na delavca. Moramo začeti več vlagati v sredstva na posameznega delavca in ob večjem znanju, bolj kakovostnem, zahtevnem delu dosegati večji dohodek. Naše delo ne more več biti poceni. Delavec ni več delovna sila, najemni delavec, ampak subjekt, ki stopa v delovno razmerje in hkrati z drugimi delavci združuje delo in sredstva.

Pri delovnem času smo soočeni s celo vrsto problemov, od razporeditve delovnega časa do njegove boljše izrabe. Gotovo je, da ga izkoriščamo sorazmerno slabo in da so tu velike rezerve za povečevanje storilnosti celo brez zaposlitve novih delavcev in celo brez novih vlaganj. Že v sedanjih nizki izrabi delovnega časa je velika rezerva, da s temi stroji in delovnimi zmogljivostmi in znanjem naredimo več.

5. **Prizadevanja za napredek družbenega in osebnega standarda** delavcev, njihovo izobrazbo in kulturo, smotno izrabo prostega časa so področja, ki so nekako klasična za sindikate in jih moramo še naprej obravnavati kot zelo pomembna. Po njih bodo delavci še naprej merili tudi učinkovitost sindikatov. Koliko je sindikat njihova organizacija, bodo sklepali po tem, koliko bolje bodo živeli, kakšno znanje si bodo lahko pridobili, kakšno kulturno raven, ali se bodo lahko tudi razveselili, kako bodo pri tem socialno varni in pri tem gre tudi za sklop zdravstva, socialnega varstva, pokojninskega zavarovanja in za druga področja. Vse to pa je neposredno odvisno od tega, kako bomo krepili našo gospodarsko moč in samoupravni položaj delavca. Če bo delavec krepil naše gospodarske temelje, bolj produktivno delal, povečeval dohod in če bo hkrati samoupravno

odločal, bo sam poskrbel tudi za urejeno stanovanjsko gospodarstvo, zdravstvo, izobraževanje in vsa ostala področja, ki so pomembna za njegov standard in tudi za razvoj proizvodnje.

Na zadnji seji predsedstva republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije smo ugotovili, da raven družbene prehrane delavcev spet upada. Ugotovili smo, da se zmanjšuje odstotek delavcev, ki imajo zagotovljen topla obroka na delovnem mestu, in povečuje število tistih, ki dobijo denarne bone. To je zelo slabo, saj se boni pretvarjajo v osebni dohodek. Za prehrano delavca na delovnem mestu, ko mu je najbolj potrebna, da bi dosegel večji učinek, pa zmanjka denarja. To je že eno od takih klasičnih sindikalnih in pomembnih družbenih vprašanj, ki jih bomo uredili.

Podobno lahko rečemo za zdravstvo, pokojninsko in invalidsko zavarovanje, izobraževanje, otroško varstvo. Delavca ne more zadovoljiti, če skrbimo le za večjo produktivnost dela, za planiranje, za delitev po delu. To so temeljna vprašanja, niso pa edina. S temeljnimi socialnimi in drugimi pravicami delavcev bi se moral sindikat neposredno ukvarjati, saj tako brani še posebej tiste sloje delavcev, ki lahko najmanj vplivajo na svoj družbeno-ekonomski položaj.

6. **Kulturno življenje delavcev.** Pripravljamo sejo republiškega sveta ZSS na temo »Delavec — kultura — sindikat«. Pripravili smo gradivo in stališča za to sejo, podlaga pa so bili posveti na medobčinski ravni, v nekaterih organizacijah združenega dela in nekaterih drugih institucijah. Želimo spodbuditi delavce vse do osnovne organizacije sindikata, da kulturnemu razvoju in življenju delavcev posvetimo večjo pozornost, saj ne bo hitrejšega razvoja samoupravljanja, preobrazbe iz meznega delavca v delavca-gospodarja in ne napreka proizvodnje, če delavca ne bomo kulturno razvili. Delavčeva kultura se da pojmovati zelo široko — od kulture dela, odnosa do dela, do kulture medsebojnih odnosov med ljudmi in do čistega kulturnega ustvarjanja. To je pomembno tudi za to, da se učinkoviteje upremo razpoloženju meščanske potrošniške družbe. Opozarjamo na tako zgrešeno miselnost, da je življenje človeka in njegovo delo namenjeno v bistvu samo kopičenju materialnih dobrin, in več ko ima človek vsega, bolj je zadovoljen in bolj je utelešeno tudi njegovo človeško poslanstvo, njegova človeška bit. Gre tudi za mnenje nekaterih, predvsem tehnokratsko usmerjenih strokovnjakov, poslovnih delavcev in tudi politikov, češ da je najbolj pomembno, da delavca zadovoljimo za materialnimi dobrinami (stanovanje, hiša, televizor, dovolj hrane), pa se bo ukvarjal predvsem s seboj, oblast in upravljanje pa bo prepustil drugim.

Živeti bolje, tudi več trošiti, je odraz stvarnega družbenega napredka. Ni revščina tista dobra podlaga človeške sreče in humanih odnosov. Revščina je najhujša podlaga za najbolj krvava nasprotja med ljudmi. Zato je materialno blagostanje zelo važen pogoj za zagotovitev človeške sreče in napredka. Če pa ta postane ne le glavni, ampak edini smisel življenja, je to narobe. Tako življenje ne more služiti resničnemu napredku družbe, ki jo imenujemo socialistična družba; z idealom, da postane komunistična; družba brez socialnih razlik in monopola nad ljudmi, družba polne socialne enakosti, ko bodo ljudi zadovoljevali po njihovih potrebah. To je daljnji cilj. Da pa bi ga lahko sploh kdaj dosegli, moramo poleg materialnega blagostanja in proizvodnje materialnih dobrin razvijati tudi človeško kulturo in družbene vrednote.

Čimbolj bomo uresničevali naše naloge, kot so razvoj samoupravljanja, pospešena stabilizacija in razvoj gospodarstva, utrjevanje socialne varnosti ljudi in delavska kultura, bolj bomo krepili tudi našo trdnost, enotnost in varnost. Danes se nam ni treba bati nobenega napada, če bomo znotraj trdni. Lahko smo morda samo žrtev vsesplošnega svetovnega vojnega požara. Dokler pa gre za omejene vojne, pa ne moremo pričakovati nobenega napada, če ne bo povoda v kakršnikoli notranji razrahlanosti. Zato je vsak prispevek k trdnosti našega družbenega reda in njegovi uspešnosti tudi prispevek k naši obrambi, naši varnosti. Delavci so pripravljani braniti tisto družbo, ki jim daje največjo možno svobodo, zagotavlja največji materialni in kulturni napredek.

Vsa ta področja delovanja sindikatov so tudi predmet obveščanja. Bolj ko bomo poskrbeli, da bo delavec z njimi seznanjen v različnih oblikah in na vseh ravneh in bolj ko bo vključen v samoupravno komuniciranje, bolj bomo tudi uresničevali družbeno vlogo sindikatov in prispevali k splošnemu družbenemu napredku. In pri tem imajo komisije za obveščanje pri medobčinskih in občinskih svetih zveze sindikatov zelo pomembno vlogo.«

20 LET ČEVLJARSKE ŠOLE

Tehnična tekstilna šola Kranj je aprila slavila 50-letni jubilej, tehnična čevljarška šola pa 20 let. V tem času je v šoli končalo šolanje 5388 delavcev tekstilne stroke in 840 obutvene stroke. Tehnična čevljarška šola je nastala iz potreb obutvene industrije. Hitra rast obutvene industrije je po drugi svetovni vojni zahtevala tudi ustrezne kadre. Delavci v tovarnah obutve so se zavedali, da je nadaljni razvoj mogoč samo z usposabljanjem novih generacij.

Vodilne gospodarske organizacije obutvene industrije so zato ustanovile tehniško čevljarško šolo in jo tudi same finansirale. Delovne organizacije so s strokovnimi kadri sodelovale pri izdelavi učnih programov. Njihova vsebina je bila prilagojena potrebam sodobnega tehnološkega procesa. Praktični pouk so dijaki opravljali v delovnih organizacijah, Planika in Peko.

Šole z dograditvijo novega objekta je vsa izobraževalna dejavnost v šoli. Organizacije združenega dela še vedno tesno sodelujejo s šolo. Bodoči program usmerjenega izobraževanja nakazuje vse možnosti nadaljne izobrazbe na višji in visoki šoli.

Prodajalna Peko v središču Trbovelj.

Pregled v izdelavo zg. delov Trbovlje

Radičeva ulica v Karlovcu, kjer je poslovalnica Karlovac I.

SPREMLJAMO DOGODKE

20. junij Dan civilne zaščite

27. junij dan samoupravljalcev. Zvezna skupščina je na ta dan 1950 leta sprejela »Temeljni zakon o upravljanju delovnih kolektivov z državnimi gospodarskimi podjetji in višjimi gospodarskimi združenji«. Delavski razred je prevzel oblast v svoje roke — začelo se je SAMOUPRAVLJANJE.

4. julij dan borca.

16. julija 1944 je bila v italijanskem mestu Gravini na ukaz vrhovnega komandanta NOV in POJ maršala Tita ustanovljena 1. tankovska brigada NOVJ.

26. julij dan solidarnosti. 1963 leta je potres v zgodnjih jutranjih urah skoraj povsem uničil Skopje.

26. julija 1934 je umrl slovenski pesnik in general Rudolf Maister. Bolj kot pesnik bo ostal zapisan v slovenski zgodovini kot osvoboditelj Maribora ob koncu prve svetovne vojne, ter kot odločen bорец za slovensko Štajersko in Koroško.

29. julija 1952 je umrl slovenski kipar Ivan Zajc, avtor Prešernovega spomenika pri Tromostovju v Ljubljani.

29. julija 1946 v Parizu se je začelo zasedanje mirovne konference zastopnikov 21 držav, ki so se med drugo svetovno vojno bojevale proti nacizmu in fašizmu. Jugoslovansko delegacijo je vodil Edvard Kardelj.

VOJAKI NAM PIŠEJO

Pozdravljam ves delovni kolektiv in vam želim veliko sreče v delu, oziroma čim boljše poslovanje v letu stabilizacije.

Janez Uzar
V. P. 8793/30
41270 DUGO SELO

IZREKI O MOŠKIH

Večina moških zahteva od svojih žena vrline, ki se jih sami ne drže.

Tolstoj

Idealen mož je človek, o kakršnem vse žene sanjajo, da ga imajo, v resnici pa ga nobena nima.

Ana Mangani

Mož brez žene — konj brez sedla.

Vietnamski pregovor

S slabo ženo moški hitreje stari.

Baškiriški pregovor

Idealen mož je tisti, ki ne pije, ne kvarta, se ne ozira za drugimi ženskami, se ne prepira — ga ni.

Marlene Dietrich

PRIŠLI

V TOVARNO

V prodajni sektor: Ilič Dragomir
 v izdelavo zg. delov 550: Kozarić Zehra, Klemen Olivera, Dedić Nura, Hribar Štefanija
 v vlivalnico 531: Grošič Rasim, Sermek Vlado, Semić Bruno, Rošić Smail, Vrevc Roman
 v barvarno: 549: Šakanović Šefika
 v orodjarno: Debevc Dušan
 v izdelavo zg. delov 512: Brlek Irena, Aljančič Viktor, Ravbar Danica
 v montažni oddelek 522: Škrjanec Beno, Keršič Bojan, Dizdarević Mehmed
 v montažni oddelek 521: Živković Roko, Sluga Jože, Ravbar Jože, Markič Sonja
 v montažni oddelek 523: Boncelj Franc, Gorjanc Milan
 v gumarno: Mlakar Mitja, Šivic Matevž
 v elektro delavnico: Voglenik Janez
 v TOZD POLIURETAN: Majersič Andrej, Balukčić Anto

V BUDUČNOST

Kokanović Đurđa, Novosel Nada, Šinković Ruža, Bacani Anica, Novačić Zlatko, Makar Josip, Kivac Katarina, Benković Marija, Lilek Nada, Hrakč Katica, Cotra Veljko, Hizak Ružica, Bacani Mirjana, Ploh Slavica, Sora Đurđica, Stancin Ruža, Potočnik Ivanka, Horvat Mirjana, Kos Štefan, Novodsel Marija, Imesek Jasenka, Gradinski Jelka

V PRODAJNO MREŽO

Kamnik	Zobavnik Milan
Niš I	Nikolić Dušica
Ruma	Štimac Jelica
Skopje I	Ahmed Demira
Kragujevac II	Janković Dragan
Zagreb III	Novak Štefanija
Rog. Slatina	Ogrizek Slava
Beograd III	Spasojević Zoran
Split I	Miletić Jadranka
Senta	Stojkov Jelica
Zagreb I	Babić Anda
	Majdandžić Janja
Postojna	Rebec Damjana
Ljubljana IV	Tancek Darinka
Krško	Pirc Ema

ODŠLI

IZ TOVARNE

Kokol Ivan, Matić Anda, Kostić Sead, Lukić Tonka, Jakupčević Jože, Košir Ciril, Rojbić Jovanka, Gosar Hedvika, Jarca Marija, Berlot Rudi, Abdić Muharem, Geš Stanislav, Fiksl Robert, Veternik Ivan, Uzar Janez, Papov Mitja, Faflik Darinka, Hišidić Sidika, Grošič Rasim, Meglič Danila, Kavar Stanislav, Hlebčar Milan, Janeš Ankica, Gradišar Janko, Gerjol Henrika, Bevc Anton, Rakovec Ana, Matović Tatjana, Krhlikar Mojca, Jekovec Valentin, Puhalj Nataša

IZ BUDUČNOSTI

Curila Marija, Šinković Ruža, Rendić Vlado, Kivac Katarina

IZ PRODAJNE MREŽE

Senta	Nad Iren
Ljutomer	Poša Lajoš
Banja Luka	Šinkovec Milan
Mur. Sobota II	Bajramović Teofik
Ljubljana I	Temlin Erika
Brežice	Vidmar Selma
Kos. Mitrovica	Štangelj Viljem
	Radončić Muradija

Sodelavka v Trbovljah. Pri sekanju je lahko velik prihranek.

NEZGODE NA DELU OD JANUARJA DO MAJA

V prvih petih mesecih letos smo v vsej tovarni razen TOZD Budućnost zabeležili 32 nezgod na delu, med njimi je ena nezgoda težja. V enakem obdobju lani smo imeli prijavljenih 55 nezgod, vendar nobena med njimi ni bila težjega značaja. Za 32 nezgod je bilo letos izgubljenih 298 delovnih dni, všteti ni le izostanek težje poškodovane Kristine Kopač, ki je na službeni poti utrpela prometno nezgodo. Število prijav v posameznem TOZD je sledeče:

TOZD	št. nezgod
OBUTEV	9
POLIURETAN	3
GUMOPLAST	4
TRBOVLJE	5
ORODJARNA	5
KOMERCIALA	0
MREŽA	3
DSSS	3

Če se bodo nesreče večale skozi vse leto tako kot v prvih petih mesecih, bomo letos prvič beležili skupno število poškodovanih pod 3 % od vseh zaposlenih. Povprečje poškodovanih v zadnjih desetih letih znaša 4 % letno od vseh zaposlenih.

Kljub temu, da procent poškodovanih ni edini kazalec varstva pri delu predvidevamo zmanjšanje nesreč lep skupni stabilizacijski prispevek vseh zaposlenih.

BR

NAŠI PETDESETLETNIKI

DERNOVŠEK MILOŠ — poslovodja v poslovalnici Sevnica

DUH MARIJA — šivanje golenic — najzahtevnejše v Trbovljah

BOHINC IVAN — opravljanje težaških del v splošnem sektorju

ISKRENO ČESTITAMO!

LITERARNI KOTIČEK

PESNIŠKI POSKUS

Sonce gora
zrak svoboda
to je veselje
pri ljudeh.
Vse kar diha
in sopiha
v goro sili
da omili
puh vročine
za skomine.

Tam se sonča
in nas draži
kakor bi bila
na plaži.
Velik, droben,
dober, zloben,
mlad, prileten
grd al' fleten
vsak bi zanje
bil dovzeten.

Tu revija
se odvija
vseh oblik
in sort sveta.
Pa razgreti
vsi napeti
grički mali
nežni zali
kakor v soncu
bi se kopali.

Punčke zale
pokazale
se v bikini
tam pred kočo
rožne popke
bele zobke
drobne ritke
nogce vitke
kot bile
bi za dobitke.

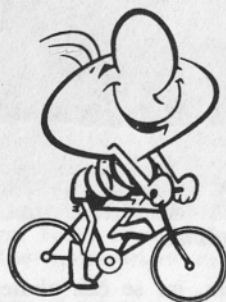
O madona
se postavlja
in zabavlja
čez soproga
ker grdoba
stara siva
vsa plesniva
iz ojnic sili
v kijklje škili
kokerira in flirtira
prsi boči
trebuh sloči.

Tam seks bomba
se postavlja
in prevrača
vse poglede
nase obrača.
Blazna bedra
divna nedra
zapeljiva, pohujšljiva.
Kri razkuri
strast zakuri
sla, trpeče koprneče
težko čaka,
da se sleče.

Čez vso plano
sonce sije
žarke lije
kožo stroji
trupla znoji.
Ta se pari
na sopari
on si v bedra
kremo utira
krčne žile
kontrolira
ta z brisačo
utiračo
vneta pleča
spet zakvira.
Vmes pa mulci
črni ko sulci
krucinal,
ta njih fužbal
to je sonce,
zrak svoboda.

Kdor le more
kdor le diha
v gorah poišče
si oddiha
to ni slabo
to ni greh
to je sonce
zdravje — smeh.

Januš Janko

ISKRICE

Slava je zelo spremenljiva; kdor sedi samo na lovorjevih ven-
cih svoje slave, se mu lahko ti kaj kmalu spremene v kaktuse.
Peter Ustinov

Stališče mladih je zelo enostavno; ljubijo vse tisto, česar ne
ljubijo starejši.

Jean Cocteau

Življenje je bogatejše zavoljo ljubezni, ki je minila.
R. Tagore

Kritik kloroformira s pohvalami, potem pa operira.
Karol Irzykowski

Vsak velik uspeh je zmaga uporanosti.
Sigmund Graff

Moški, ki je uspel v življenju — to je človek, ki zasluži več
kot lahko njegova žena potroši.

Sacha Guitry

Bolezen se zmeraj pojavi tam, kjer ima dobro hrano.
Nemški pregovor

Kdor svojo bolezen skriva, zanj ni zdravila.
Etiopski pregovor

Če imaš uspeh, te spoznajo ljudje, če nimaš uspeha, spoznaš
ti druge.

Anon

Samo dva načina sta, da se človek vzdigne: s svojo lastno ve-
ščino ali z neumnostjo drugih.

La Bruyere

Preobilje prej osivi, a kdor se prebija, dalje živi.
Shakespeare

In ljubezni beseda in skrivno razodetje je ženska.
Josip Jurčič

Svoboda nikomur ne pade v naročje sama od sebe.
Partizanska modrost

**KO SE ZAČNE LOV NA VELIKE ZVERI, SE NAVAD-
NO IZGUBIJO SLEDI.**

Veliko moraš vedeti, preden opaziš, kako malo veš.
Waggeri

**Mladost je nekaj, kar imajo samo mladi, cenijo pa jo
samo starejši.**

Agnar Nykle

**Ko je človek mlad, misli, da mora biti vse kar je
logično tudi pametno. Svet je vedno bolj logičen in neum-
nejši.**

Hans Habe

HUMOR

HITRA VOŽNJA

Dobrovoljček, ki se ga je bil pošteno nalezel, je pomignil
taksiju. Avto se je ustavil, možak se je zavalil vanj
in telebnil pri drugih vratih na tla. Počasi se je pobral in dejal:
»No, to je šlo pa hitro! Koliko sem vam dolžan?«

POVEZAVA

Mojo hčer bi radi za ženo? Moj odgovor je odvisen od vaših
denarnih razmer.

— No, vidite, moje denarne razmere pa so odvisne od
vašega odgovora.

V SLUŽBI

Šef opazuje delavca, ki se nikakor ne more vživeti v delo.

— Opazujem vas že dalj časa. Mislim, da ste zgrešili poklic,
bili bi prav odlični tajni agent.

— Kako pa ste prišli do tega?

— Ker ni sledu, da ste kaj naredili.

NAJBOLJ ŽALOSTNA POT

UDELEŽBA MLADIH IZ TRŽIČA
IN DELOVNE ORGANIZACIJE PEKO
NA DAN MLADOSTI V BEOGRADU, KI JE
IZŽAREVAL, TITO PRISEGAMO TI . . .

Globoko in boleče nas je presunila vest, da se je končala častna, velika pot našega dragega Tita. Čeprav so se jugoslovanski narodi bali izida težke bolezni, katere tegobe je tako pogumno prenašal, se je ta trenutek težko sprijazniti z mislijo, pa čeprav je od smrti predsednika Tita minilo že nekaj časa, da ni več med nami našega največjega tovariša, komunista, ter borca skozi več desetletij. Odšel je dostojanstveno kot borec, ki je do zadnjega diha dajal vse od sebe. Nema žalost sega do poslednjih koticov naše ožje in širše domovine ter daleč po svetu. Omahnil je velikani našega preteklega, polpreteklega, sedanjega in prihodnjega časa.

Neizprosna zakonitost življenja je iztrgala iz naših src velikega revolucionarja, državnika, ter humanista, presajevalca marksizma in leninizma v našo bogato družbeno prakso. Ugasnilo je neutrudno, plemenito življenje bojavnika in komunista, borca za neodvisno pot v socializem, za dejavno sožitje med vsemi narodi sveta in za neuvrščenost, stratega našega samoupravljanja, človeka, ki je veliko pred nami stopil v našo zgodovino in zgodovino delavskega gibanja v svetu.

Tega človeka ni več. To smo občutili od odhoda z železniške postaje v Ljubljani, pa do prihoda v jutranjih urah v Beograd. Najbolj pa smo to občutili takrat, ko smo nemo zrl v marmornato ploščo kjer je z velikimi črkami pisalo: »JOSIP BROZ TITO 1892-1980«. Toda ostala so njegova dela, ki jih danes, ne občudujemo samo jugoslovanski narodi, temveč vsi narodi sveta. To so dela, ki so bila dokazana v praksi. Temu, kako bogato dediščino imamo, ter kako jasna in velika pot je zarisana pred nami ter

kako odločno in pogumno bomo stopali po Titovih poteh, temu smo bili lahko priča ob dvajseti uri na stadionu JNA v Beogradu, kjer so mladi iz vse Jugoslavije s plesom in besedo povedali vse.

Ko smo zvečer stali na stadionu JNA v Beogradu, ko je okoli nas zadonela pesem Druže Tito mi ti se kunemo in Jugoslavija, ki je prihajala iz šestdeset tisoč grl mladink in mladincev, ki so vsi nemo strmeli v portret predsednika Tita, obkroženem z osmimi ravnimi površinami, osmimi republikami in pokrajinami, šele takrat smo spoznali, kako veličastno je bilo delo našega ljubljenelega Tita.

»Tito, Tito, svoboda, bratstvo, enotnost«, odmeva po stadionu, nato je dvanajst tisoč mladih, rdečih, belih, modrih in rumenih teles vzvalovilo v podobo Jugoslavije, ki jo varuje naša ljudska armada, simboli se prelivajo, iz peterokrake zvezde v srp in kladivo in še in še . . .

Ko pa po stadionu zadoni del govora z 11. kongresa ZKJ, stadion stoji in nemo posluša: »Moč je v hotenju in čvrstosti naših narodov in narodnosti, . . . moč je v njihovi enotnosti, . . . moč je v delavskem razredu, . . . moč je v naši mladi generaciji . . . moč je v socialističnem samoupravnem sistemu . . .«

Tisti trenutek te spreleti mraz in vročina obenem in vsak v sebi se zaoblubi: »Tovariš Tito, prisegamo ti, da bomo ohranjali in razvijali tisto, kar si nam dal ti, da bomo ohranjali in ohranili pridobitve krvave borbe, ki so jih borci s tabo priborili in podarili nam, ter da boš vedno živel v naših mislih, ker si nam podaril svoje življensko delo, ter svoje izgubljeno otroštvo in mladost spremenil v pravi dan mladosti.

Hvala, tovariš Tito in slava ti!

S takšno mislijo in obljubo, smo se z vlakom, ki bi mu lahko rekli vlak bratstva in enotnosti, oddaljevali od Beograda, ter s pesmijo, na ponedeljek dopoldne ob pol deseti uri prispeli v Ljubljano.

Slabe Marjan

TRIM AKCIJA

Kazalo je že, da za preizkušanje TRIM obutve tovarne obutve PEKO nismo izbrali pravega vremena, saj nas je koncem meseca aprila presenetil sneg in zares smo kaj čudno izgledali v športni obutvi PEKO, kako se podajamo na pot.

Bralcem moramo še razložiti, kdo pravzaprav smo in kako je prišlo do realizacije našega preizkusa.

Smo skupina zanesenjakov, ki vsako leto pripravlja kamp prikolice vzdolž jadranske obale za nemoteno letovanje delovnih ljudi trgovske delovne organizacije KOKRA iz Kranja. Marsikdo se bo ob tem vprašal, kaj pa ima skupnega KOKRA iz Kranja s tovarno obutve PEKO iz Tržiča? Ja, to je pa takole. Pod isto streho veleblagovnice GLOBUS v Kranju se nahaja tudi poslovalnica PEKO Kranj III. in tako nam je na našo prošnjo priskočil na pomoč poslovodja te poslovalnice z asortimanom TRIM, športne obutve PEKO, češ, pa še malo preizkusite našo športno obutev. Rečeno — storjeno. Na noge smo si nataknili popolnoma nove artikle iz športnega programa in se podali na pot. Že na začetku tega zapisa omenjeni sneg res ni obetal nič dobrega, vendar smo si dejali, kar bo — pa bo.

Že na otoku Lošinju pa se je vreme razjasnilo in posijalo je toplo sonce, ki nas je prijetno grelo ob obilici dela v kampu Čikat. Priznati moramo, da smo vzbujali z novo obutvijo TRIM kar precejšnje zanimanje in prenekateri prebivalec otokov nas je povprašal, kje je takšno obutev moč nabaviti, še več pa je bilo zanimanja za ostali asortiman tovarne obutve PEKO. Nekateri so nas celo spraševali, če nameravamo odpreti kakšno novo poslovalnico, saj bi bila to na tem koncu naše prelepe obale izpopolnitev vrzeli, ki očitno nastaja ob vse večjem povpraševanju po udobni, lahki in trpežni obutvi.

In kako se je obnesla obutev, v katero nas je obul poslovodja prodajalne PEKO Kranj III. Lojze HORVAT? Na splošno kar dobro, čeprav smo imeli z enim članom ekipe kar dosti problemov. Njegova občutljiva noga očitno ni bila vajena športne obutve in tako je že po dveh dneh krasil peto čudovit žulj. Vsi ostali smo se v športni obutvi počutili izredno in bistvenih pripomb na izdelavo nimamo. Obstaja ena sama pripombica, ki pa v celoti ni pomembna — namreč, jeziki pri športni obutvi bi bili lahko za eden do dva centimetra daljši, kar bi še povečalo stabilnost obutve na nogi pri različnih naporih ob izvajanju športnega udejstvovanja ali pri rekreativnem izpolnjevanju delovnega dne.

Peko na Lošinju.

Skratka, mi se čez obutev ne moremo pritoževati in lahko želimo tovarni obutve PEKO še veliko delovnih uspehov pri proizvodnji, prodajni mreži pa pri prodaji ob želji za ponovnim sodelovanjem ob podobni priložnosti.

Boris Jalovec

čevljar

Glasilo delovne organizacije tovarne obutve PEKO Tržič n. sol. o. — Ureja uredniški odbor: Janez Kalšnik, Edo Košnjek, Nataša Meglič, Marjan Markič, Anton Simončič, Karel Zajc, Ivan Zaplotnik, Vera Umek, Marija Slapar — glavni in odgovorni urednik. — Naslov uredništva: »PEKO« Tržič, telefon 50-260 int. 217. — Tisk TK Gorenjski tisk Kranj. — Izhaja enkrat mesečno v nakladi 3200 izvodov v slovenskem in 1400 izvodov v srbohrvaškem jeziku. — Glasilo dobljo člani delovne organizacije, študenti, vajenci in upokojevc brezplačno.